

Biten Şeyler İçin

— ayşegülaşkim · 13 Kasım 2015

Sabah pencereme doğan ilkbahar
Rüzgarda savrulan tüle karıştı
Ne kadar vefasız geçti zamanlar
Şimdi dostlar bile züle karıştı...

Kırıldı duygunun can çekirdeği
Gönüller virane bahçe örneği
Korktum tutamadım hiç bir çiçeği
Diken, Kaktüs bile güle karıştı...

Şu kızıl dağlardan şafak topladım
Yaktıkça gönlüme tekrar saptadım
Ellerimde kalan hatıralarım
Bir kül tablasında küle karıştı...

Ben bir damla suya hasret kalınca
Dostlarım nerdeydi gama dalınca
Serap durağına bilet alınca
Okyanus içimde çöle karıştı

tüm şans trenlerim kaçtılar bir bir
En mutlu yıllarım uçtular bir bir
Dönülmez diyara göçtüler bir bir
Mutluluk evime çile karıştı

Yandım yanacağım kadar dünyada
Kabahat ne ben de ne de Leyla da
Gönülde bir ferman başlar feryada
o sevda rüzgarım yele karıştı

Yandım bir besteydin, sandım buluttun
Ölmeyen bir şarkı verdin unuttun
Koca bir ömürü bir aşkta tuttun
Mahşer günü sevdam ele karıştı

Seni gök kubbenin başına çizdim
Aşkın doruğunu kendimde sezdim
Biten şeyler için şiirler yazdım
Çılgın gözyaşlarım sele karıştı

Ayşegül aşkım karagöz